

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑΣ

Φεβρουάριος 2017 | Τεύχος 27

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ!
3 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΑ

Μικρές Αγγελίες

σελ. 2

Ιστορίες για το
Λεύκωμα του
Κλάδου!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συμβαίνει στα πέριξ!	3
Η Κεντρική Ιδέα του Μήνα	4
Πετώντας ψηλότερα!	6
Κάτι για σένα!	7

Editorial

Έφτασε κιόλας ο Φεβρουάριος! Ένας μήνας πολύ ιδιαίτερος για εμάς τους Οδηγούς, αφού στις 22/2 γιορτάζουμε την Ημέρα Σκέψης, αφήνοντας το μυαλό και την καρδιά μας να περιπλανηθούν σε κάθε γωνιά του κόσμου που υπάρχουν Οδηγοί. Με μια σκέψη κι ένα κερί φωτίζουμε ολόκληρο τον πλανήτη, αναδεικνύοντας όλα εκείνα τα στοιχεία που μας ενώνουν και μας φέρνουν πιο κοντά, θεωρώντας πλούτο και όχι απειλή τα σημεία στα οποία μπορεί να διαφέρουμε...

Τον Παγκόσμιο χαρακτήρα του Οδηγισμού μπορείτε να τον ανακαλύψετε σε επιλεγμένα προηγούμενα προγράμματα της WAGGGS που στοχεύουν σε σύγχρονες σημαντικές πτυχές ώστε να εμπνευστείτε από αυτά για την Ημέρα Σκέψης και όχι μόνο!

Σας αφήνουμε με μια σκέψη του ιδρυτή, που είναι ίσως περισσότερο επίκαιρη από ποτέ:

"Look wide. And even when you think you look wide, look wider still".
(Κοίτα πέρα μακριά. Κι όταν νομίζεις ότι κοιτάς μακριά, άσε το βλέμμα να φτάσει ακόμη μακρύτερα).

Καλή Ημέρα Σκέψης σε όλους! Μην ξεχάσετε να ανάψετε το κεράκι σας και φυσικά να μας στείλετε τις δικές σας πρωτότυπες ευχές για τα 3 χρόνια των Νέων της Κουκουβάγιας!

*Μ' ένα χαμόγελο στην τσέπη,
Κυριακός Μούρτζης
Έφορος Κλάδου Πουλιών*

ΜΗΝΙΑΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Σώμα Ελληνικού Οδηγισμού
Ξενοφώντος 10, 105 57 Αθήνα
Τηλ.: 210-3236548, 210-3235794
Φαξ: 210-3235526
www.seo.gr - seo@seo.gr

Κλάδος Πουλιών

klados.poulion@gmail.com
kladospoulion@seo.gr
[Facebook](#) | [Youtube](#) | [Βοήθημα](#)

Επιμέλεια Τεύχους:

Δανάη Μπίσσυλλα, Μαριάννα
Ραψωματιώτη, Έφη Σιδέρη,
Κλαίρη Χαβάκη

Στοιχεία Εικονογράφησης:

www.freepik.com

Για το άρθρο «Προγράμματα της
WAGGS» χρησιμοποιήθηκαν
εικόνες από τα αντίστοιχα πακέτα
δραστηριοτήτων.

Τα Νέα της
Κουκουβάγιας κλείνουν
3 χρόνια κυκλοφορίας
και το γιόρτασαν εμπλουτίζο-
ντας τη συντακτική τους ομάδα
με ένα ακόμη μέλος! Γιορτάστε
κι εσείς μαζί μας και στείλτε
μας τις ευχές σας με τον πιο
πρωτότυπο τρόπο που θα
σκεφτείτε μαζί με την
ομάδα σας!

Μικρές Αγγελίες:

Αναζητώντας την Ιστορία του Κλάδου

Ο Κλάδος Πουλιών μαγειρεύει ακόμα ένα βιβλίο! Ένα επε-
τειακό λεύκωμα στο πλαίσιο του εορτασμού των 80 χρόνων
που θα περικλείει όλη την ιστορία του, την ιστορία μας.

Γι αυτό αν έχετε φωτογραφικό υλικό με Πουλιά, στολές και
δράσεις των Σμηνών σας από τις δεκαετίες 1936-1976, επι-
κοινωνήστε μαζί μας μέσω e-mail ή μέσω της σελίδας του
Κλάδου. Γεμίστε το λεύκωμά μας με τις αναμνήσεις σας!

Συμβαίνει στα πέριξ...

Santa alert είναι η δράση των Χριστουγέννων 2016 που σχεδιάστηκε από την ομάδα Συνεργατών "Τρέχα - γύρευε" και πραγματοποιήθηκε από τα Αρχηγεία των Σμηνών. Σε όλα τα Αρχηγεία στάλθηκε η αρχή της ιστορίας, μπορούσαν να τη συνεχίσουν (αν ήθελαν) και έπρεπε να την προωθήσουν στο επόμενο Αρχηγείο. Το παιχνίδι ήταν ομαδικό και διαδοχικό.

«Ξημέρωσε 25η Νοεμβρίου και όλα δείχνουν ότι είναι μια συνηθισμένη μέρα κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των Χριστουγέννων. Ο Αη-Βασίλης, κλείνει βιαστικά το ξυπνητήρι του και ντύνεται. Όταν όμως κοιτάζεται στον καθρέφτη, έντρομος συνειδητοποιεί ότι ο σκούφος του έχει γίνει κίτρινος...»

Πέντε διαφορετικές ιστορίες, εμπνευσμένες από τα ίδια τα Στελέχη μπορούν να γίνουν Μεγάλα Παιχνίδια ή ακόμα και διήμερες εκδρομές.

Τα Πουλιά του **Βόλου** και τις **Σκιάθου** επισκέπτονται τους Μαγικούς κόσμους του Ευγένιου Τριβιζά (εικόνα 1), ενώ τα Σμήνη **Βούλας** και **Ζωγράφου** πήγαν θέατρο στην παράσταση "Το όνειρο της Μόλυ" και πέρασαν υπέροχα (εικόνα 4)! Παράλληλα, τα Πουλιά των Σμηνών **Ξυλοκάστρου** συνεργάστηκαν για να στολίσουν τις δικές τους Φωλιές με την έμπνευση που πήραν από τα έργα μιας γκαλερί (εικόνα 2).

Το Σμήνος **Αμαρουσίου** ανέβηκε ψηλότερα και κατέκτησε τον τοίχο αναρρίχησης (εικόνα 3). Επίσης, μάζεψε όλες τις στιγμές του 2016 και μας τις παρουσιάζει σε ένα βίντεο!

Τα Πουλιά της **Ανάκας** προσέγγισαν τη διαφορετικότητα μέσα από εκπαιδευτικά παιχνίδια.

Τα Πουλιά της **Κερατέας** συνάντησαν τον Νεύτωνα αλλά και συγγενείς του Αϊνστάιν! Πειραματίστηκαν φτιάχνοντας μια ρουκέτα με μπαλόνι, διαπίστωσαν τι συμβαίνει όταν βάζουμε ένα αυγό στο ξύδι και όταν το αλάτι μπαίνει στο νερό. Συμπέρασμα! Αποφάσισαν να προετοιμάσουν το «ΠΤΥΧΙΟ του ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ».

Τα Πουλιά από το **Ρέθυμνο** βοήθησαν τον μάγο να κρατήσει ζωντανή τη μαγεία φτιάχνοντας ένα φίλτρο και παίζοντας παιχνίδια. Τέλος έμαθαν ότι δεν χρειάζεται να είναι κανείς μάγος για να βρει τη μαγεία καθώς η μαγεία βρίσκεται στα απλά πράγματα.

Το Σμήνος **Χανίων** Έδωσε Χέρι προσφέροντας φάρμακα στο Κοινωνικό Ιατρείο - Φαρμακείο Αλληλεγγύης Χανίων. Γονείς, φίλοι και Πουλιά προσέφεραν απλόχερα και εφοδίασαν το φαρμακείο με τα απαραίτητα! Μπράβο Πουλιά!

Στείλτε μας κι εσείς ό,τι συμβαίνει στα πέριξ για να το δημοσιεύσουμε στο επόμενο τεύχος μας, ή χρησιμοποιήστε το hashtag **#kladospoulion** στις δημοσιεύσεις σας στα κοινωνικά δίκτυα. Θυμηθείτε πως αν θέλετε οι φωτογραφίες να συμπεριλαμβάνουν Πουλιά, πρέπει να έχετε την άδεια των γονιών.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ WAGGGS

Η Κεντρική Ιδέα του Μήνα!

«Άφησε αυτόν
τον κόσμο
λίγο καλύτερο
απ' ότι τον
βρήκες.»

Robert Baden-Powell

Από την πρώτη στιγμή που εμπλέκεται κάποιος στις δράσεις του ΣΕΟ - είτε είναι μικρό παιδί είτε ενήλικο μέλος - μαθαίνει πως υπάρχει μια ξεχωριστή μέρα, η **Ημέρα Σκέψης**. Στις 22 Φεβρουαρίου λοιπόν, όλοι εμείς, οι Οδηγοί του κόσμου, σκεφτόμαστε ο ένας τον άλλον, γράφουμε γράμματα και κάνουμε δράσεις προς τιμήν της Παγκόσμιας Φιλίας. Επικοινωνούμε με τους Οδηγούς όλου του κόσμου, με τους οποίους μας ενώνουν κοινές ρίζες - οι αξίες μας και το Οδηγικό Παιδαγωγικό Πρόγραμμα.

Το πακέτο της φετινής Ημέρας Σκέψης αποτελεί μέρος του στρατηγικού σχεδίου της WAGGGS: **“Συνδέομαι - Αναπτύσσομαι - Επιδρώ”**. Εφόσον πέρασι “συνδεθήκαμε”, φέτος είναι η ώρα να “αναπτυχθούμε”! Στόχος του προγράμματος είναι να προσπαθήσουμε όλοι μαζί να αναπτυχθεί η Οργάνωσή μας και έτσι όλο και περισσότερα παιδιά και νέοι να έχουν την ευκαιρία να ανακαλύψουν όλες τους τις δυνατότητες, να αποκτήσουν νέες εμπειρίες και γνώσεις. Ολόκληρο το πακέτο θα το βρείτε [εδώ](#).

Όμως, η WAGGGS δεν σχετίζεται μόνο με το πακέτο για την Ημέρα Σκέψης, αλλά δημιουργεί προγράμματα κοινά για όλους μας, με τα οποία μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο έστω και λίγο. Μέσω αυτών, ενημερωνόμαστε για κοινωνικά θέματα, αποκτούμε γνώμη και αναλαμβάνουμε δράση. Χαρακτηριστικά παραδείγματα προγραμμάτων είναι τα εξής:

The AIDS Badge

Οι διακρίσεις δεν αφορούν μόνο το φύλο. Κατά καιρούς, άνθρωποι έζησαν αποξενωμένοι, επειδή έφεραν κάποιο χαρακτηριστικό που δεν ήταν αποδεκτό από την εκάστοτε κοινωνία. Το AIDS παραμένει μια έννοια κρυφή, φάντασμα, αόρατη απειλή. Το πρόγραμμα «The AIDS Badge» προωθεί την ενημέρωση των ανθρώπων για το **AIDS** και την **πρόληψή** του, αλλά και για την **παροχή φροντίδας** στα άτομα φορείς. Μάθε περισσότερα [εδώ](#).

Free Being Me

Όλοι φοβόμαστε κάτι. Άλλος το σκοτάδι, άλλος τα ύψη, ή ακόμα και την πολυκοσμία. Τι συμβαίνει όταν φοβόμαστε λόγω εμφάνισης, ή χαμηλής αυτοεκτίμησης και έλλειψης αυτοπεποίθησης; Αυτός ο φόβος, που προκύπτει από τα πρότυπα που προβάλλονται στη σύγχρονη εποχή, πολλές φορές μας εμποδίζει όχι απλά να δράσουμε, αλλά και να ζήσουμε. Το "free being me" είναι ένα διαδραστικό πρόγραμμα, για αγόρια και κορίτσια, με το οποίο μαθαίνεις **να αγαπάς τον εαυτό σου και το σώμα σου** και να **στέκεσαι όρθιος απέναντι στις κοινωνικές πιέσεις**. Δες περισσότερα [εδώ](#).

Stop the Violence

Ένα άλλο κοινωνικό φαινόμενο αποτελεί η βία κατά των κοριτσιών και των γυναικών και η καταπάτηση των δικαιωμάτων τους. Η WAGGGS πρότεινε ένα πακέτο δραστηριοτήτων με στόχο να αποτελέσει εκστρατεία για την ενημέρωση του κόσμου σχετικά με τη **βία κατά των γυναικών** και θέλησε να προωθήσει τις δράσεις αυτές μέσω μιας ετήσιας καμπάνιας, που διαρκεί 16 ημέρες- από τις 25 Νοεμβρίου (Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών) ως τις 10 Δεκεμβρίου (Παγκόσμια Ημέρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα). Στο διάστημα αυτό έγινε μια παγκόσμια προσπάθεια ενημέρωσης με το σύνθημα #16Ways in #16Days. Επειδή όμως η βία είναι κάτι που αφορά όλους μας, γιατί να περιοριστούμε σε αυτό το διάστημα; Διάβασε το [πακέτο](#) με τις προτεινόμενες δράσεις ώστε να το εφαρμόσεις στην ομάδα σου.

Prepared to Learn, Prepared to Lead

Άνθρωποι που βρίσκονται μακριά από την οργάνωση, συχνά δυσκολεύονται να κατανοήσουν τι μπορεί να προσφέρει ο Οδηγισμός στους νέους της σημερινής εποχής, καθώς για εκείνους, το Οδηγικό Παιδαγωγικό Πρόγραμμα μοιάζει ξεπερασμένο. Συχνά, μέλη του Οδηγισμού δεν λαμβάνουν αυτά που θα ήθελαν και αποχωρούν από την οργάνωση. Τι θα

μπορούσαμε να κάνουμε για να προωθήσουμε τον Οδηγισμό αποδεικνύοντας ότι αποτελεί μια ιδιαίτερα πολύπλευρη κι ενδιαφέρουσα εμπειρία;

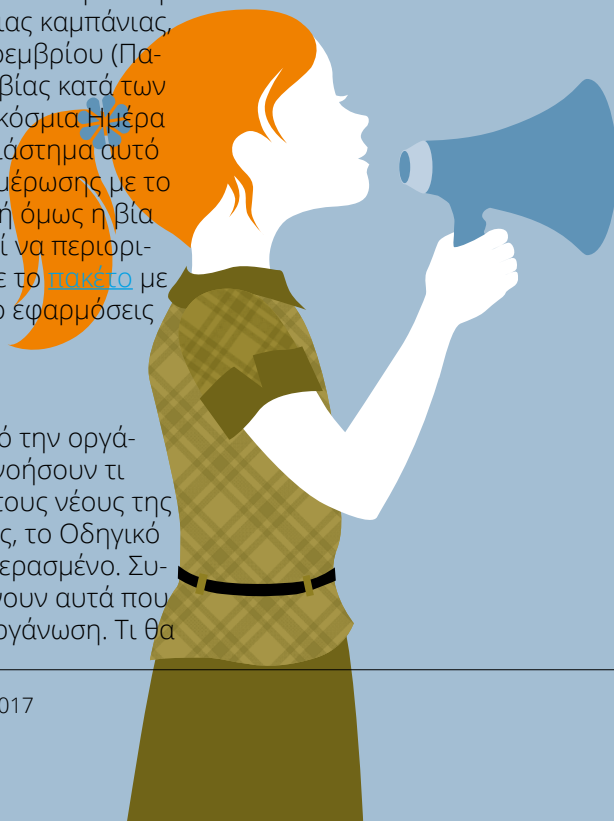
Η WAGGGS προτείνει αυτό το πακέτο στοχεύοντας στην **ανάπτυξη των μελών της οργάνωσης** ώστε να μπορούν να ενδυναμώνουν τις σχέσεις της οργάνωσης με την τοπική (αλλά και παγκόσμια) κοινωνία. Μέσα από σεμινάρια, διαλέξεις και όχι μόνο, οι συμμετέχοντες δεν μαθαίνουν απλά νέα πράγματα αλλά αναπτύσσουν τις ικανότητές τους και μαθαίνουν πώς να αποκτήσουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους καταφέροντας έτσι να γίνουν πολίτες του κόσμου. Διάβασε περισσότερα [εδώ](#).

Olave Award

Το βραβείο Όλαβ είναι ένα πρόγραμμα που δίνει έμφαση στην **υποστήριξη της κοινότητας μέσω εθελοντικής προσφοράς**, τόσο στον Οδηγισμό όσο και στον ευρύτερο κόσμο. Για το 2017, στόχος του προγράμματος είναι η **διάδοση του Οδηγισμού** σε κοινωνίες ή τόπους που δεν υπάρχει. Κάθε Οδηγός ή Ομάδα - στην περίπτωσή μας κάθε Πουλί ή Σμήνος - μπορεί να συμμετέχει διοργανώνοντας και πραγματοποιώντας κάποια δράση βασισμένη σε αυτό τον στόχο. Η προθεσμία για υποβολή υποψηφιοτήτων είναι η 31η Μαρτίου. Βρείτε όλες τις λεπτομέρειες στη [σελίδα](#) της WAGGGS.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Διαφορετικό
δεν σημαίνει
λάθος.

Πετώντας ψηλότερα!

Η στήλη "Πετώντας ψηλότερα..." επικεντρώνεται στην παρουσίαση συγκεκριμένων Πτυχιών με τη βοήθεια αντίστοιχων ειδικών, φιλοξενώντας συνεντεύξεις τους! Θα θέλαμε μέσα από αυτή να μάθουμε περισσότερα για τα Στελέχη του Κλάδου μας και την εκτός Οδηγισμού ζωή τους αλλά και να μας διηγηθούν οι ίδιοι την εμπειρία τους σε κάποια επαγγέλματα ή δραστηριότητες τους, με σκοπό να εμπνεύσετε με τη σειρά σας τα Πουλιά για να ασχοληθούν με τα Πτυχία.

Αυτόν το μήνα ασχολούμαστε με το Πτυχίο Παγκόσμιας Φιλίας και φιλοξενούμε τη συνέντευξη της Κατερίνας Αγορογιάννη, Αντιπρόεδρου του ΔΣ - Εκπαιδευτριας Κατασκευάστριας, πρώην Εφόρου Διεθνών Σχέσεων, πρώην Τοπικής Εφόρου, πρώην Αρχηγού Πληρώματος Ναυτοδηγών που φέτος κλείνει 30 χρόνια στον Οδηγισμό!

1. Τι σε έκανε να ασχοληθείς με την παγκόσμια πτυχή του Οδηγισμού;

Αν σκεφτώ τότε ξεκίνησε η ενασχόληση μου με την παγκόσμια διάσταση του Οδηγισμού θα πρέπει να πάω πίσω στο Πτυχίο Παγκόσμιας Φιλίας που κοσμούσε το μανίκι μου όταν ήμουν Οδηγός. Είχα γοητευτεί από το άκουσμα των 10.000.000 μελών σε πάνω από 100 χώρες. Από τα μαγικά "σπίτια" των Οδηγών στην Ελβετία, την Αγγλία, το Μεξικό και την Ινδία.

Λίγα χρόνια μετά, είχα την πρώτη μου διεθνή εμπειρία ως Μεγάλη Οδηγός. Μία κατασκήνωση στη Σουηδία άλλαξε για πάντα τον τρόπο που έβλεπα τον Ελληνικό Οδηγισμό αλλά και τον εαυτό μου. Περισσότεροι από 6.000 νέοι σε σκηνές σε ένα δάσος. Μία πολιτεία πολύχρωμη, ζωηρή, με κοινές αξίες, με αγάπη για τη φύση, με σεβασμό στη διαφορετικότητα και τα δικαιώματα όλων, με μοιρασμένες ευθύνες, με σκληρή δουλειά τη μέρα και τραγούδια στην πυρά τις νύχτες που δε νύχτωνε! Εκεί αναδύθηκε σιγά σιγά η ιδέα μέσα μου πως ο Οδηγισμός είναι συνυφασμένος με την παγκοσμιότητα, δεν είναι απλά μία πτυχή του, είναι η ουσία του.

Πέρα από σύνορα, από θρησκείες, σε πολύ διαφορετικές συνθήκες προσπαθούμε ενεργά να φτιάξουμε έναν καλύτερο, πιο δίκαιο κόσμο. Αυτό είναι ο Οδηγισμός, και υποσχεθήκαμε, ο καθένας στη γλώσσα του, με τα δικά του λόγια, να προσπαθήσουμε γι' αυτό, μαζί!

2. Τι πιστεύεις ότι κέρδισες από την παγκόσμια διάσταση του Οδηγισμού;

Ανοιχτό μυαλό, ανοχή στη διαφορετικότητα, καλύτερη κατανόηση του Ελληνισμού, περισσότερες επιλογές, δυνατότητες να ανακαλύπτω συνέχεια καινούρια πράγματα και φίλους, πολλούς, καρδιακούς, μακρινούς αλλά μόνο σε χιλιόμετρα.

3. Αν έπρεπε να αποτυπώσεις την παγκόσμια φιλία σε μια εικόνα, ποια ανάμνηση σου από την παγκόσμια πορεία σου θα διάλεγες;

Είναι βράδυ, το σκοτάδι πυκνό, βαρύ. Φυσάει ένα αεράκι παγωμένο. Δεν ήμουν προετοιμασμένη. Νόμιζα πως εδώ έχει πάντα ζέστη. Φοράω σκέτο το λευκό πόλο της στολής. Το μόνο φως έρχεται από μερικά κεριά που τρεμοπαίζουν. Σχηματίζουν κάτι που δεν είναι πολύ ξεκάθαρο, εγώ όμως ξέρω πως είναι τριφύλλι. Περίπου 60 άτομα στέκονται γύρω σε κύκλο. Λίγα πρόσωπα διακρίνω, δύο, τρία χλωμά πρόσωπα στην απέναντι πλευρά. Τα υπόλοιπα χάνονται στο σκοτάδι.

Μια φωνή δίπλα μου αρχίζει να τραγουδά, δεν καταλαβαίνω τι λέει. Ο ρυθμός όμως είναι γνωστός. Οι φωνές γίνονται περισσότερες. Υπέροχες φωνές, καλύπτουν τους ήχους της φύσης που κυριαρχούσαν ως τότε. Αρχίζω να τραγουδώ κι εγώ: "Θ' ανέβει το τραγούδι μας ψηλά [...]". Πράγματι, ποτέ δεν είχα ανέβει τόσο ψηλά, βρίσκομαι σε υψόμετρο 2.300 μέτρων. Γι' αυτό τα αστέρια μοιάζουν τόσο κοντά, είναι τα πιο λαμπερά που έχω δει. Λογικό, δεν υπάρχει ηλεκτρικό φως για χιλιόμετρα.

Το τραγούδι συνεχίζεται, "χέρια δώστε γερά [...]", κι ένα χέρι πιάνει το δικό μου. Είναι μικροσκοπικό και υγρό, τρέμει λιγάκι. Γυρίζω να δω ποιος είναι. Σχεδόν δεν μπορώ να διακρίνω το πρόσωπο. Τραγουδάω και χαμογελάω. Μου χαμογελάει κι εκείνη και τότε μόνο διακρίνω δύο κατάμαυρα μάτια να με κοιτάνε. Αναρωτιέμαι πως ξεχωρίζω τα μαύρα μάτια στο μαύρο φόντο. Το χέρι παύει να τρέμει μέσα στο δικό μου. Αργότερα θα μου εξομολογηθεί πως ήταν η πρώτη φορά που έπιασε λευκό χέρι, "το ίδιο είναι όμως", μου λέει γελώντας. "Κατερίνα, πες μας τι λέει αυτό το τραγούδι στη δική σου γλώσσα". Τα ίδια λέει. Σαν αυτή τη μικρή τελετή που είναι ίδια. Ίδια με εκείνη την πρώτη που είχα ζήσει μια εξίσου παγωμένη βραδιά πριν πολλά χρόνια στον Κίσαβο.

Τώρα, εδώ, σε μια άλλη ήπειρο, σε ένα βουνό που δεν ήξερα καν πως υπάρχει, σε ένα χωριό χωρίς ρεύμα, σε μια ζωή πολύ διαφορετική από τη δική μου, όλα ήταν ίδια. Το τριφύλλι, τα κεριά, τα συγκινημένα πρόσωπα, τα χέρια, τα βλέμματα, οι σκέψεις. Όλα ίδια. Μόνο αυτός ο κόμπος στο λαιμό μου ήταν διαφορετικός. Ναι, τώρα κατάλαβα κι εγώ τα λόγια του τραγουδιού κι ας το τραγουδούσα τόσα χρόνια. (Λοντιάνι, Κένυα, 22 Φεβρουαρίου 2010)

4. Μία σκέψη για την Ημέρα Σκέψης.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα σκέφτομαι πως πρέπει να γίνουμε πολλοί περισσότεροι όσοι χτίζουμε γέφυρες και όχι τείχη, όσοι βλέπουμε ανθρώπους και όχι ταυτότητες (εθνικές, θρησκευτικές, φυλετικές, σεξουαλικές), όσοι μαθαίνουμε από τα παιδιά, όσοι απλώνουμε το χέρι στο διπλανό μας, όσοι προσπαθούμε να ζούμε με τις αξίες του Οδηγισμού.

Ένα όνειρο, τότε και τώρα...

Περισσότερα από 100 χρόνια πριν, στο μυαλό ενός ανθρώπου ο οποίος τη μισή σχεδόν ζωή του είχε βιώσει πραγματικά το τι σημαίνει πόλεμος, γεννήθηκε μια ιδέα: πώς να εκπαιδεύσει παιδιά και νέους να συμβιώνουν αρμονικά με τους συνανθρώπους τους, να σέβονται και να προστατεύουν τη φύση, να αναδειχθούν σταδιακά στους σκεπτόμενους πολίτες του αύριο και σε μοχλούς θετικής αλλαγής. Δεν ήταν άλλος από τον ιδρυτή του Προσκοπισμού και του Οδηγισμού, Ρόμπερτ Μπέιντεν-Πάουελ.

Το όραμα του Μπέιντεν-Πάουελ στόχο είχε τη διαμόρφωση σκεπτόμενων ατόμων που θα μπορούν να αναγνωρίζουν την αξία του Ανθρώπου πέρα από χρώμα, φύλο, φυλή, θρησκεία, καταγωγή, οικονομική κατάσταση, γενετήσιο προσανατολισμό ή άλλο χαρακτηριστικό που μας διαχωρίζει και μας "βάζει σε κουτάκια" αλλά και τη διαπαιδαγώγηση υπεύθυνων πολιτών που θα έχουν γνωρίσει βιωματικά, και για το λόγο αυτό θα προωθούν συνειδητά, την προσφορά προς το συνάνθρωπο και το κοινωνικό σύνολο, το σεβασμό του περιβάλλοντος και όλων των ζωντανών, με τα οποία μοιραζόμαστε αυτόν τον πλανήτη. Το όραμα αυτό καλούμαστε να θυμηθούμε και να υπηρετήσουμε για ακόμη μία φορά όλοι εμείς που κάποτε δώσαμε μια υπόσχεση να κάνουμε τρόπο ζωής τις αξίες του Οδηγισμού, έχοντας πια πλήρη επίγνωση της σημασίας αλλά και της αξίας του.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ, σε έναν κόσμο όπου οι συσχετισμοί σε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό επίπεδο αλλάζουν ραγδαία και μας φέρνουν αντιμέτωπους με καταστάσεις που συχνά μας ξενίζουν, στεναχωρούν ή και εκνευρίζουν, θα πρέπει να ανατρέξουμε στο όραμα εκείνο, να το θυμηθούμε, να το υπερασπιστούμε ανοιχτά και με θάρρος.

Κι αν το όραμα εκείνου του ανθρώπου μάς φαίνεται μακρινό χρονικά, ας γυρίσουμε πίσω στις στιγμές που μέσα στις ομάδες μας λύσαμε προβλήματα μέσα από το διάλογο και το σεβασμό. Κι όχι μέσα από τον υπεραπλουστευτικό διαχωρισμό σε όσους συμφωνούν και όσους διαφωνούν μαζί μας και τη ρητορική του μίσους. Σ' εκείνα τα καλοκαιρινά βράδια που τα τραγούδια μας συνόδευσαν το θρόισμα των φύλλων και τα δέντρα στέκονταν ως ισότιμα μέλη της αποχαιρετιστήριας πυράς μας. Κι ας αντιταχθούμε σε σκεπτικά που αρνούνται να αναγνωρίσουν τις επιπτώσεις που έχει η αλόγιστη ανθρώπινη επέμβαση στο περιβάλλον. Ας γυρίσουμε στις στιγμές που επιδιώξαμε την προσωπική μας ανάπτυξη μέσα από την ομάδα και δεν φοβηθήκαμε

να αναλάβουμε ευθύνες και να δεσμευτούμε απέναντι στα υπόλοιπα μέλη της.

Κι αν τύχει ίσως να αναρωτηθείτε "μα πότε τα κάναμε όλα αυτά;" τότε σκεφτείτε όλες εκείνες τις φορές που χρειάστηκε να κατευνάσετε Πουλιά που είχαν διαφορετική γνώμη ως προς το ποιο παιχνίδι θέλουν να παίξουν πρώτο. Όλες εκείνες τις φορές που βρεθήκατε στη Φύση για κάποια δράση και δεν αφήσατε πίσω το παραμικρό σκουπίδι, αλλά μαζέψατε κι όσα βρήκατε εκεί. Όλες εκείνες τις φορές που προτεινάτε ένα προγραμματικό κομμάτι και αναλάβατε να το υλοποιήσετε στην ομάδα.

Αλλά και όλες εκείνες τις φορές που μεταφέρατε την "τεχνογνωσία" που έχετε αποκτήσει στην ομάδα και στον ευρύτερο περίγυρό σας: όταν γίνατε ο "πυροσβεστήρας" σε συζήτηση στην παρέα που άρχισε να αποκτά επιθετικές διαστάσεις επειδή αναφέρθηκαν οι γνωστοί -ισμοί (ρατσισμός, σεξισμός, φεμινισμός, εθνικισμός, λαϊκισμός και όχι μόνο!). Όλες εκείνες τις φορές που βρεθήκατε σε εκδρομή με την οικογένειά σας και φύγατε τελευταίοι από το χώρο για να βεβαιωθείτε ότι δεν έμεινε ίχνος από την παρουσία σας εκεί. Όλες εκείνες τις φορές που αναλάβατε να φέρετε εις πέρας το οτιδήποτε σας ανατέθηκε αποδεχόμενοι πλήρως την ευθύνη του.

Αρκούν όλες αυτές οι φορές για να μας κάνουν υπεύθυνους και σκεπτόμενους πολίτες ώστε να μπορούμε να ανταποκριθούμε στο σύγχρονο περιβάλλον όπου κυριαρχούν η μισαλλοδοξία, η έλλειψη ορθολογικής προσέγγισης σύνθετων προβλημάτων, η αφελής μανιχαϊστική οπτική που χωρίζει τα πράγματα σε άσπρα και μαύρα, καλούς και κακούς αλλά και η διασπορά πληροφοριών μέσω των κοινωνικών δικτύων χωρίς προηγούμενη διασταύρωση; Αρκούν ίσως για να μας κάνουν συνειδητοποιημένους πολίτες όλες εκείνες οι φορές που δεν αντιμετωπίσαμε το διαφορετικό από εμάς με φόβο αλλά με σεβασμό στην μοναδικότητά του, που δεν νοιώσαμε να απειλούμαστε από κάποιον που ξέρει να κάνει κάτι καλύτερα από εμάς αλλά προσπαθήσαμε να το μάθουμε και αντίστοιχα να δείξουμε κάτι που εμείς κάνουμε καλά; Η απάντηση στα ερωτήματα αυτά θα πρέπει να δοθεί από τον καθένα μας ξεχωριστά και ταυτόχρονα από όλους μαζί, και όχι μόνο μία φορά αλλά συνέχεια, σε κάθε περίπτωση, εντός κι εκτός ομάδας.

Κι όλες εκείνες τις φορές που θα τύχει να ανησυχήσουμε από την έλλειψη ανεκτικότητας γύρω μας, που θα φοβηθούμε για το μέλλον μας λόγω των ανορθολογικών επιλογών που γίνονται για εμάς σε κοινωνικό επίπεδο, τότε ας κοιτάξουμε δίπλα μας, τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας και ας θυμηθούμε τον άνθρωπο χάρη στον οποίο βρεθήκαμε όλοι εμείς μαζί: το όνομά του ήταν Ρόμπερτ Μπέιντεν-Πάουελ και το όνειρό του ήταν να αλλάξει τον κόσμο. ■